

**БІЛОЦЕРКІВСЬКА МІСЬКА РАДА
КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ
ВИКОНАВЧИЙ КОМІТЕТ
Р І Ш Е Н Н Я**

від 18 листопада 2019 року

м. Біла Церква

№ 826

Про надання до суду висновку щодо розв'язання спору про визнання дітей такими, що втратили право користування житловим приміщенням

Виконавчий комітет Білоцерківської міської ради розглянув подання служби у справах дітей Білоцерківської міської ради від 13 листопада 2019 року №1305/03-16 «Про розгляд проекту рішення «Про надання до суду висновку щодо розв'язання спору про визнання дітей такими, що втратили право користування житловим приміщенням» та витяг з протоколу № 20 засідання комісії з питань захисту прав дитини при виконавчому комітеті Білоцерківської міської ради від 06 листопада 2019 року з даного питання.

Встановлено, що в провадженні Білоцерківського міськрайонного суду Київської області розглядається цивільна справа за позовом

до

, яка діє в інтересах малолітніх дітей

року народження, та

року народження, про визнання осіб такими, що втратили право користування житловим приміщенням.

Згідно з ухвалою Білоцерківського міськрайонного суду Київської області від 07 жовтня 2019 року служба у справах дітей Білоцерківської міської ради в даній справі залучена як третя особа.

Згідно зі ст. 19 Сімейного кодексу України при розгляді судом спорів про визнання дитини такою, що втратила право користування житловим приміщенням, обов'язково є участь органу опіки та піклування, який подає суду письмовий висновок щодо розв'язання спору.

В ході розгляду справи встановлено, що позивачу по справі

на праві приватної власності належить будинок за адресою: вул.

, м. Біла Церква Київська область. Згідно з довідкою про місце проживання та склад сім'ї від 12 липня 2019 року за № , виданою управлінням адміністративних послуг Білоцерківської міської ради, в даному будинку крім позивача, його дружини та двох дітей, зареєстровані його онуки

року народження, та

року народження, діти відповідача по справі. Позивач

стверджує, що його дочка з обома своїми дітьми проживає за іншою адресою. Згідно з рішенням Білоцерківського міськрайонного суду Київської області від року

(справа №) вона визнана такою, що втратила право користування будинком №

по вул.

в м. Біла Церква Київської області. Позивач просить суд визнати обох його онуків, такими, що втратили право на користування даним будинком.

Відповідач по справі мати дітей позов не визнає. Вона надала відзив на позовну заяву, в якому просить суд відмовити позивачу у задоволенні його позову, вважаючи, що будуть порушені житлові права її дітей. Крім того вона вважає незаконним зняття її особисто з реєстрації місця проживання у житлі, де зареєстровані її діти. Згідно з актом обстеження умов проживання, складеним службою у справах дітей Білоцерківської міської ради 05 листопада 2019 року, проживає

разом з дітьми без реєстрації місця проживання за адресою: вул. _____, м. Біла Церква Київської області. Крім відповідачки та її двох малолітніх дітей в даній квартирі проживає її рідний брат та бабуся, власниця квартири. _____ повідомила, що в неї немає можливості зареєструвати місце проживання за даною адресою. З батьком дітей розлучена, він проживає окремо, сплачує аліменти на утримання дітей.

06 листопада 2019 року дане питання розглядалося комісією з питань захисту прав дитини при виконавчому комітеті Білоцерківської міської ради у присутності відповідача по справі Чорної Євгенії Валентинівни. Комісія дійшла до висновку, що визнання дітей такими, що втратили право користування житловим приміщенням, не відповідає їх інтересам та призведе до звуження обсягу існуючих житлових прав дітей і порушення охоронюваних законом їх інтересів.

Статтею 47 Конституції України встановлено, що ніхто не може бути примусово позбавлений житла інакше як на підставі закону за рішенням суду.

Чинним законодавством України передбачено захист житлових прав дітей. Зокрема, згідно із ч. 7 ст. 7 Сімейного кодексу України дитина має бути забезпечена можливістю здійснення її прав, установлених Конституцією України, Конвенцією про права дитини, іншими міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. Частиною 1 статті 3 Конвенції про права дитини від 20 листопада 1989 року (ратифікована Україною 27 лютого 1991 року, дата набуття чинності для України 27 вересня 1991 року) визначено, що в усіх діях щодо дітей, незалежно від того, здійснюються вони державними чи приватними установами, що займаються питанням соціального забезпечення, судами, адміністративними чи законодавчими органами, першочергова увага приділяється якнайкращому забезпеченню інтересів дитини.

Згідно із п. 11 Закону України «Про охорону дитинства» кожна дитина має право на проживання в сім'ї разом з батьками або в сім'ї одного з них та на піклування батьків. Предметом основної турботи та основним обов'язком батьків є забезпечення інтересів своєї дитини.

Частиною 2 ст. 141 Сімейного кодексу України передбачено, що розірвання шлюбу між батьками, проживання їх окремо від дитини не впливає на обсяг їхніх прав і не звільняє від обов'язків щодо дитини. Частиною 4 ст. 29 Цивільного кодексу України визначено, що місцем проживання фізичної особи, яка не досягла десяти років, є місце проживання її батьків або одного з них, з ким вона проживає. Згідно із ст.ст. 6, 7 Закону України «Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні» - у разі реєстрації місця проживання або зняття з реєстрації місця проживання особи за заявою законного представника здійснюється за згодою інших законних представників.

Згідно із ч. 3 ст. 12 Закону України «Про основи соціального захисту бездомних осіб і безпритульних дітей» - органи опіки та піклування здійснюють контроль за дотриманням батьками та особами, які їх замінюють, житлових прав і охоронюваних законом інтересів дітей відповідно до закону.

Враховуючи вищезазначене, керуючись інтересами дітей, відповідно до ст. 47 Конституції України, ст. 29 Цивільного кодексу України, ч.7 ст.7, ст.ст. 19, 141, 177 Сімейного кодексу України, ст.ст. 11 Закону України «Про охорону дитинства», ч. 3 ст. 12 Закону України «Про основи соціального захисту бездомних осіб і безпритульних дітей», ст.ст. 6, 7 Закону України «Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні», ч. 1 ст. 3 Конвенції про права дитини від 20 листопада 1989 року (ратифікована Україною 27 лютого 1991 року, дата набуття чинності для України 27 вересня 1991 року), ст. 40 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», Порядку провадження органами опіки та піклування діяльності, пов'язаної із захистом прав дитини, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24 вересня 2008 року № 866, виконавчий комітет міської ради дійшов до висновку:

1. Втрата права користування будинком № _____ в м. Біла Церква Київської області малолітніми дітьми

народження, та року народження, є такою, що суперечить правам та інтересам дітей, звужує обсяг існуючих житлових прав малолітніх та порушує їх охоронювані законом інтереси.

2. Контроль за виконанням рішення покласти на заступника міського голови Литвиненко К.С.

Міський голова

Г. Дикий